

מ"ת 52074/05 - ריקודס סליםן נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בטבריה

מ"ת 52074-05 מדינת ישראל נ' סליםן (אסיר)

בפני כב' סגן נשיא, השופט ניר מישורי לב טוב
מבחן ריקודס סליםן
נגד מדינת ישראל
משיבה

החלטה

בפני בקשת המבחן לעיון חוזר לביטול התנאים המגבילים בהם נתן וכן הוספה שני מפקחות בעניינו של המבחן.

רקע :

על פי כתוב האישום מייחסות למבחן עבירות תקיפה הגורמת חבלה ממש- עבירה לפי סעיף 380 לחוק העונשין, תש"א- 1977 (להלן: "חוק העונשין") וכן עבירת פצעה בנسبות מחמיירות- עבירה לפי סעיף 334 לחוק העונשין + סעיף 335(א)(1) לחוק העונשין.

בחלק הכללי של כתוב האישום נטען כי בין משפטו של המבחן לבין משפחת הקורבן, מר ר'ח (להלן: "הקורבן") סכсон בעניין שאינו ידוע למבחן.

מספר ימים קודם למועד הרלוונטי לכתב האישום התעורר הסכסון בין הצדדים בעניין שאינו ידוע למבחן.
במועד הרלוונטי לכתב האישום השתמש המבחן ברכב מסווג סקודה מס' ל.ז. 53-708-70 (להלן: "הרכב").

בעבודות כתוב האישום נטען כי בתאריך 2.5.2020 בסמוך לשעה 21:30 הגיע המבחן לרכב לכיוון משפטו של הקורבן בשכונת הנוצרים בכפר מע'אר. עם הגיעו למקום, כשראה את הקורבן, יצא מרכבו ורצ' לעברו של ר'ח שעמד בצד הרכב. אז התחלת קטטה בין המבחן לקורבן במהלך ה策רכו אנשים רבים נוספים שזהותם אינה ידועה למבחן כאשר בן דודו של המבחן, מר רוג'ה סליםן, ניסה להפריד בין השניים.

בשלב זה, רץ המבחן חזרה לרכב, נטל לידיו מוט ארוך, שב בריצה למקום התגרה והחל להניף במוט לכיוון המעורבים

מהצד של הקורבן אף לא הצלחה. אז פנה לעבר הקורבן והכה בו באמצעות המוט שלוש פעמים באופן הבא: פעם הראשון פגע בידו הימנית, בפעם השנייה הכה בו בראשו ובפעם השלישייה בעוד הקורבן מנסה לחמק ולהגן על עצמו מכח בו המבוקש שוב בידו הימנית. אז חזר המבוקש לרכב ועזב את המקום.

כתוצאה מהתקיפה המתוארת לעיל, נגרמו לקורבן חבלות של ממש בכף ידו הימנית ובמרפקיו הימני וכן חתך בגודל 5 ס"מ בראשו באזורי אוקספטאלி אשר לאחר מכן נסגר עם מקלב סיכות.

החלטות קודמות :

בתאריך 20.5.31 הורה מوطב זה על המשך מעצר המבוקש עד החלטה אחרת וקבלת תסקير מעצר בעניינו.

בתאריך 20.6.11 התקבל עrr המבוקש (עמ"ת 20-57815 מחוזי נצרת) במסגרתו שוחרר המבוקש בתנאים מגבלים עד תום ההליכים בבית מלון בנരיה.

בתאריך 20.6.23 דחה מوطב זה את בקשה המבוקש להוספת אמו כ厴קחת בעניינו. עrr המבוקש (עמ"ת 20-58561-57 מחוזי נצרת) נדחה.

בדין אשר התקיים ביום 20.7.15 התקבלה בהסכמה בקשה ב"כ המבוקש להוספת שתי המפקחות לאחר שעדותם נשמעה בבית המשפט.

טייעוני ב"כ המבוקש בבקשת לביטול התנאים המגבילים:

א. עיקרה של הבקשה בטענת האפליה שהועלתה בידי ב"כ המבוקש בטיעוני בבקשת למשר עד תום הליכים ובערר שהוגש בעניינו של החשוד החשוד סادر חורי (להלן: "החשוד חורי"). לטענת ב"כ המבוקש הופלה המבוקש לרעה אל מול החשוד חורי שעה שלאחר שנעצר החשוד חורי, מעצרו הוארך מעט לעת ואף הוגשה בעניינו הצהרת תובע שוחרר החשוד חורי ללא שהוגש כנגדו כתבי אישום.

ב. מדובר בתגירה מתמשכת בין אותן משפחות ולא ניתן לנתק את האירוע המიוחס לחשוד חורי והמבוקש כשהיאירוע המיוחס לחשוד חורי אירע דקות בודדות ובהמשך לאירוע זהה. האירוע נחקר ע"י המבוקש כאירוע אחד, ולא כאירועים נפרדים.

ג. לא אחת נאמר כי צדק צריך להיראות ולהעשות, הציבור חייב לדעת שזרועות החוק פועלות ביעילות, הגינות ולא אפליה. כאשר טען בטענה לאפליה אסורה נטען ע"י המשיבה כי החשוד חורי מצוי בבריחה ואין להשות עניינו למבוקש שכן טרם נתפס. החשוד חורי נתפס לאחר כחדשי שבמהם היה בבריחה, מעצרו הוארך מספר פעמים, הוגשה הצהרת תובע ובירור שבザכרת תובע נאמר שיש ראיות לכך. בית המשפט האריך מעצרו ארבע ימים נוספים לאור הצהרת התובע ולאחר שנושא הראיות

לכורה נבדק.

ה המבקש לא הסיר עצמו במשך שבועיים ונטען שקמה כנגדו עילה לחשש מהימლות מהדין והנה אותה מאשימה עוצרת את החשוד חורי והוא משתחרר אחרי הצהרת טובע, ומ朔רר יום לפני המועד שנטור לסיום המעצר. אביו פאווי אומרשמי שזכיר את בנו הוא החשוד חורי, יש תיעוד רפואי של דקירה בב'יח ובית המשפט בחן זאת. מכאן כי יש להשווות בנסיבות אלה את תנאי השחרור של המבקש לתנאי השחרור של החשוד חורי.

עוד חולק ב"כ המבקש על מסקנות הتسקיר, הם התייחסו למשיב כדי שביצע עבירת תקיפה בנסיבות מחמיירות וכל טענתו נדחתה, כאשר בית המשפט המחויז הרחיק אותו למעצר בית מלא בנהരיה.

לצורך מתן החלטה בבקשת הסכים ב"כ המבקש כי יוגש סיכום חקירה מתייך החשוד חורי ופירות ראיות לעיון בית המשפט.

טייעוני המשיבה :

ב"כ המשיבה עתר לדחיתת הבקשה וטען כי השיקול בשחרור החשוד חורי הינו ראוי, תוך שיקילת כל הראות שהצטברו בתיק וביקש להמציא החומר בהקדם לעיון בית המשפט.

עוד נטען כי אין בשחרור החשוד חורי כדי לבטל תנאי מעצר הבית בעניינו של אדם שבית המשפט קבע את מסוכנותו. שירות המבחן בחן לעומק והתייחס בתסקרי מקיף, בית המשפט בחן לעומק וקבע שההבדל היחיד בין שני המקרים הינו שבעניינו של המבקש יש ראיות לכaura מוצקות וביטחון שאין. הצהרת טובע אינה חזות הכל ואינה אומרת בוודאות ובאופן מוחלט כי יוגש כתוב אישום, הצהרת טובע מצהירה על כוונה להגיש כתוב אישום וכך הוחלט שלא לעשות כן והחשוד חורי שוחרר.

ב"כ המשיבה נתן הסכמתו בעניין הבקשה להוספת המפקחות.

דין והכרעה:

לאחר שבחנתי טענת ב"כ המבקש אל מול התייחסות הגוף התובע - פרקליטות מחוז צפון (המספר סומן במ/1 ומספר הליך המ"ת, המספר יושב ליד המשיבה ויתוק בתיקה) מצאתי כי דין הבקשה להידחות.

בית המשפט המחויז (עמ"ת 20-05-67815) אימץ קביעותו של מותב זה בסוגיות טענת האפליה שהועלתה ע"י ב"כ המבקש בטיעונו ודחה אותה אותה העת :

"**20.** אשר לטענה בדבר אפליה ביחס למעורבים אחרים - מקובלות עליי קביעותו של בית המשפט קמא, אשר נקבעו על יסוד חומר הראות שהוצע בפניו, והמעיד על שני ראייתי בין המקרה דין לבין

המקרה הנוסף אליו משווה העורר. מילא, המשיבה טוענת כי החקירה בעניינו של התקיק הנוסף עודנה מתנהלת וחשוד טרם אотор. משכך, אכן מוקדם לטען לאכיפה ברורנית, וטענה זו, ככל שתוותר רלוונטיות, תתברר בהלין העיקרי.

מן המסמך במ/1 עולה כי הגוף התובע בתיק פל"א 351867/20 בעניינו של החשוד חורי החליט כי אין מקום בשלב זה להגשת כתוב האישום בעניינו של החשוד חורי נוכח קושי ראייתי כפי שעלה מתיק החקירה. קושי ראייתי פורט במסמך במ/1 אך על מנת שלא לשמש החקירה (ומהמסמן במ/1 עולה כי טרם הסתיימה וכי טרם התקבלה החלטה סופית על סגירת התקיק) הרי שאין מקום לפרט קושי זה במסגרת ההחלטה בעניינו של המבוקש שבפני).

מעיוון בחלק מחומר החקירה אשר הועברו לעיון בית המשפט על ידי ב"כ המשיבה לאחר הדיון ועניינים בתיק החקירה כנגד החשוד חורי מצאת כי אכן קיימים עיגון לא מבוטל למסקנת הגוף התובע בגין קשיים ראייתים בתיק החקירה וזאת לאחר שעינו עיון נוסף בחומר החקירה שהגיע לידי הגוף התובע פיסית לאחר הארכת המעצר ביום שלישי, 3.7.20. מוגוב זה אמונה לא עין **בכלל** חמומי החקירה שנאספו בתיקו של החשוד חורי אך נראה מעיוון בחומר החקירה שהועברו לעיון בית המשפט כי יש בהם כדי לקבוע כי החלטת הגוף התובע על אי הגשת כתוב האישום מצויה בתחום הסבירות לה מחויבת תביעה סבירה וכי נשקלו שיקולים ראייתיים בהחלטה זו. בהקשר זה אצין כי במהלך יום החקירה האחרון, 2.7.20, לרבותليل יום זה, נאספו בידי היחידה החקורתית חמומי החקירה רבים ומהותיים כך שסביר כי הגוף המטפל עין בהם עיון ראשוני בלבד טרם הגשת הצהרת התובע.

ה גם שהחלטה בגין אי הגשת כתוב אישום לאחר הגשת הצהרת תובע אינה דבר שבשגרה יש לעשות למניעתה נוכח הפגעה בחירות החשוד הרי שמשהಗיע הגוף התובע לכדי מסקנה לאחר עיון עמוק בחומר הראות שנוסף כי אין די ראיות להרשעה, מצופה כי יפעל לשחרור החשוד כפי שנעשה לכארה בתיקו של החשוד חורי.

עינתי בפרוטוקול הדיון בתיק מ"י 20-64433-06 מיום 3.7.20 וממצאת כי בית המשפט (שלום נצרת) לא נדרש לקבוע ממצאים באשר לעוצמת הריאות לכארה בתיק החקירה שעה שהצדדים באו בהסכמה נוכחת גשת הצהרת התובע להארכת מעצר החשוד ב - 4 ימים לצורך הגשת כתוב האישום תוך שב"כ החשוד הצהיר :

"ה גם שאנו חולקים על קיומן של ראיות, אך בתיאום עם הפרקליטות מוסכם על הארכת המעצר עד ליום 13.07.2020 (בהתאם לתקן הפרוטוקול ונרשם "6.7.20") , על מנת לאפשר לפרקליטות לבצע פעולות על מנת לבדוק המשך בתיק זה".

مكان שלא די בכך שבית המשפט לא נתן המלצהו בתיק זה ולאקבע קביעות באשר לעוצמת הריאות בתיק אלא שהצדדים באו לכדי הסכמה אשר כללה לגשת ב"כ החשוד אף בחינה נוספת של הגוף התובע לעניין נחיצות המשך ההליכים בתיק).

בעניינו של המבוקש שבפני נקבע בשתי ערכאות כי קיימות ראיות לכארה בעניינו. אמן בית המשפט המחויז קבע בהחלטתו כי הተנהגות המתلون "עשיה להיות חזק לטענת ההגנה העצמית של העורר" אך בפועל לא שלל קיומן של

ראיות לכאורה בעניינו של המבוקש ולראיה כי הורה על שחרורו בתנאי מעצר בית מלא בחלופה חדשה ורחוקה שהוצאה בדיון בפניו.

זאת לעומת עניינו של החשוד חורי אשר בשלב זה לא נמצא לגשת הגוף התובע ונוכח חומרិי חקירה, שהליך הוצעו בפני מותב זה, די ראיות להרשעה, קל וחומר שלא נקבע בהחלטה שיפוטית קיומן של ראיות לכאורה להרשעה.

לאור כל האמור לעיל לא מצאתי כי המשפטה, אשר פעלה באופן אינטנסיבית בתיקו של החשוד חורי לאיסוף ראיות או הגוף התייעצתי, שקיבלה ההחלטה על שחרור החשוד חורי, פעלנו תוך הפליה פסולה ועריכת אבחנה שלא כדין בגין המבוקש שבפני לחשוד חורי.

לאור קביעתי לעיל לא מצאתי כי התקיימו בעניינו של המבוקש נסיבות חדשות או הтельו עובדות חדשות, מעת ההחלטה בבית המשפט המחויז חלף כחודש ימים בלבד ומכאן כי אני מורה על דחינת הבקשה לעיון חוזר.

זכות ערג לבית המשפט המחויז.

ניתנה היום, כ"ז تموز תש"פ, 19 ביולי 2020, בהעדר הצדדים.